

SAMBASSADEUR

Vi trodde att vi visste var vi hade dem. Men det nya albumet tvingar oss att sluta se på Sambassadeur som ett schysst indieband i mängden.

Johan Jacobsson pratar med göteborgskvartetten som står för en av årets roligaste upprykningar.

TEXT: JOHAN JACOBSSON FOTO: IDA LINDSTRÖM

SEPTEMBER, 1996. Den brittiske musikjournalisten Mark Sutherland lät fingrar möta tangentbord, någonstans i fjärran manade trumpetstötter till anfall. Stick! »Fine, you don't want to be pop stars?« Hugg! »Don't buy a guitar. Don't form a band. Don't make a record.« Stöt! »And above all, don't bother us with the whole sorry charade.«

Meningar av kallt stål, slipade och avsedda att såra. Meningar som publicerades i NME, meningar som lyckades. När jag nått sista raden i krönikan de var en del av – »The column that says lo-fi is a load of arse!« – pumpade nämligen mitt hjärta ren indignation och min hjärna hade förvandlats till ett getingbo av ofokuserad upprättelseiver.

Efter en dryg timme i dylikt upprört tillstånd återfick jag normalpuls. Med den; upptäckten. Marks attack ledde till att min tro på allt vad lo-fi heter stärktes ytterligare. Stickor och sten må krossa mina ben, hans ord la sidor till mitt fanzine.

ELVA ÅR SENARE. Joachim Läckberg och Daniel Permbo – två fjärdedelar av Sambassadeur – sitter mitt emot mig och dricker kaffe.

JOACHIM: Jag kan inte tro att »Migration« kommer bli en jättehitt.

DANIEL: Någon gång har man väl tänkt tanken, men det är allt. Vi kan ju liksom inte föreställa oss att någon lyssnar på oss. [skratt]

JOACHIM: Om man lever på musiken så måste man kompromissa, man måste ta alla spelningar, hålla ett högt tempo.

DANIEL: Jag ser ingen tjuvning i kändisskap över huvud taget. Det är bara obehagligt.

Om inte göteborgsborna Daniel, Joachim, Anna Persson och Daniel Tolergård träffats 2003 och börjat musicera tillsammans som Sambassadeur hade världen gått miste om de av Labrador släppta EP-skivorna »Between the Lines«, »New Moon« (båda 2005) och »Coastal Affairs« (2006) och

fullängdarna »Sambassadeur« (2005) och »Migration« (2007).

En fattigare värld då; gråare, tristare.

Särskilt tanken på att »Coastal Affairs« och »Migration« skulle vara okända ting är en hypotes som orsakar gåshud längs med underarmarna, ofrivilliga spasmer uppför ryggraden. Inget ont om deras föregångare, men de bleknar en aning ställda mot vad Sambassadeur gör nu.

DANIEL: Det känns som att »Migration« är vår debut på något sätt.

JOACHIM: Ja, det gör det.

DANIEL: Det är ju demos vi har gjort förut, hemma-inspelade demos. Vi har ingen kunskap om hur man spelar in en skiva egentligen, vi har gjort på vårt sätt och så har det funkade, liksom. Men nu känner vi i bandet att vi gjort riktig skiva; den är inspelad i en riktig studio med en riktig producent och den har ett riktigt omslag.